

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/157/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012541
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117012541.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obvinenému G. Z., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N. - okolie, V., W. XXX/XX, okres N. - okolie, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin prečinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 156 odsek 1 Tr. zákona, prejednal sťažnosť obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. novembra 2018 pod sp. zn. 2T/154/2017 a na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 20. decembra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku sa napadnuté uznesenie z r u š u j e a podľa § 72 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku sa obvinený G. Z., nar. XX.XX.XXXX p r e p ú š ť a ihneď z väzby na slobodu.

odôvodnenie:

Dňa 18. októbra 2017 pod č. k. 1Pv 6/15/3309-74 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín obžalobu na obvineného G. Z., nar. XX.XX.XXXX a spol., pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin prečinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 156 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že obvinení G. Z., W. Z., W. H., S. T. a R. G. spolu s V. L. po predchádzajúcej dohode v presne nezistenom čase dňa 13.04.2010 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby v Ilave, v druhom sektore na cele č. 6 po tom, čo tam bol poškodený Z. Z. premiestnený pristúpil k nemu W. H. a udrel ho dva krát rukou zovretou v päšť do tváre, následne keď si chcel poškodený upratať posteľ, pristúpili k nemu ostatní obvinení G. Z., W. Z., S. T., R. G., ktorí ho zhodili na zem a opakovane ho bili päšťami do oblasti hlavy, kopali nohami do celého tela, pričom poškodený Z. Z. utrpel dvojitú zlomeninu sánky v oblasti tela vpravo a kĺbového výbežku vľavo, charakter poranení, ktoré poškodený utrpel, si vyžiadali nutnosť jeho hospitalizácie v celkovom trvaní 37 dní, počas ktorej bol poškodený obmedzený na bežnom spôsobe života vo všetkých oblastiach života, ako v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti komunikácie, v oblasti mobility a oblasti nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov.

Uznesením Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 2T/133/2017 zo dňa 20. októbra 2017 bola trestná vec obvineného G. Z. podľa § 21 odsek 1 Tr. poriadku vylúčená zo spoločného konania s obvinenými: W. Z., W. H., S. T. a R. G. na samostatné konanie (vec t. č. vedená Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 2T/154/2017) z dôvodu, že obvinený G. Z. v prípravnom konaní a aj v čase podania obžaloby vykonával trest odňatia slobody v Českej republike.

Dňa 22. júna 2018 pod sp. zn. 2T/154/2017 vydal Okresný súd Trenčín podľa § 73 odsek 1 Tr. poriadku príkaz na zatknutie obvineného G. Z. z dôvodu väzby uvedeného v § 71 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku spočívajúceho v tej okolnosti, že obvinený sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike vo väznici Plzeň - Bory, kde má ukončiť výkon trestu odňatia slobody dňom 23. novembra 2018, pričom v takomto prípade i v prípade, že by bol prepustený ešte skôr na základe podmienčného prepustenia, ujde a bude sa skrývať, keďže s vedomím trestného stíhania ešte od 30. septembra

2010, kedy prevzal uznesenie o vznesení obvinenia v prípravnom konaní, odišiel z územia Slovenskej republiky na územie Českej republiky, kde tiež spáchal trestnú činnosť.

Dňa 26. júna 2018 Okresný súd Trenčín pod sp. zn. 2T/154/2017 vydal z rovnakých dôvodov ako v prípade vydaného príkazu na zatknutie obvineného podľa § 73 odsek 1 Tr. poriadku aj Európsky zatýkací rozkaz.

Na podklade vydaného uznesenia Krajského súdu v Plzni zo dňa 05. septembra 2018 pod sp. zn. 1Nt/37/2018 došlo dňa 28. novembra 2018 o 10.00 hod. k odovzdaniu obvineného G. Z. na hraničnom prechode medzi Českou a Slovenskou republikou Hodonín - Holíč na trestné stíhanie v predmetnej trestnej veci.

Potom, čo bol obvinený G. Z. dňa 28. novembra 2018 eskortovaný a predvedený príslušníkmi PZ na Okresný súd Trenčín, sudca toho istého dňa o 11.50 hod. vykonal výsluch obvineného v neprítomnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín ako aj ustanoveného obhajcu a rozhodol uznesením tak, že obvineného G. Z. z dôvodu uvedeného v § 71 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku vzal do väzby s tým, že počiatok väzby určil dňom a časom prevzatia obvineného príslušníkmi PZ od policajného orgánu Českej republiky, t. j. dňom 28. novembra 2018 o 10.00 hod. a súčasne väzbu obvineného nenahradil podľa § 80 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným. Obvinenému bol súčasne oznámený nariadený termín hlavného pojednávania tak, ako vyplýva z úpravy zákonnej sudkyne zo dňa 19. novembra 2018 na č. I. 348 trestného spisu okresného súdu.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, t. j. v zákonnej lehote podal obvinený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu písomne tým, že v konaní neboli preukázané skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel jeho vzatie do väzby. Teda neexistujú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu, že po jeho prepustení zo zatknutia sa bude vyhýbať predmetnému trestnému stíhaniu tým, že ujde a bude sa ukrývať na neznámom mieste. Z obsahu trestného spisu vyplýva, že vo výkone trestu odňatia slobody bol v Českej republike päť a pol roka, o čom mali vedomosť orgány činné v trestnom konaní aj konajúci súd, ktorý mal vedomosť, kedy výkon trestu v Českej republike ukončí. Ako okolnosť konštatovaného väzobného dôvodu u neho neobstojí tvrdenie okresného súdu, že územie Slovenskej republiky opustil ešte v roku 2013. Zdôraznil, že sa v prípravnom konaní k stíhanému skutku doznal a nie je v jeho záujme neustanovovať sa na procesné úkony vo veci. Po prepustení z výkonu trestu v Českej republike mal v úmysle sa vrátiť na adresu svojho trvalého pobytu, kde žije i jeho matka a jeho dcéra. Poukázal na to, že vec sa rieši už viac ako 8 rokov bez jeho zavinenia. Ešte dňa 16. novembra 2010 mu bol v prípravnom konaní súdom ustanovený obhajca (JUDr. F. N.), ktorého ustanovenie doposiaľ zrušené nebolo. Tento obhajca bol do podania obžaloby riadne upovedomovaný o nariadených procesných úkonoch a bola mu doručená obžaloba aj uznesenie o jeho vylúčení zo spoločného konania na samostatné konanie. Tento ustanovený obhajca však nebol žiadnym spôsobom upovedomený o jeho výsluchu pred rozhodnutím o väzbe, o čom svedčí tá skutočnosť, že zákonný sudca ho poučil po vyhlásení napadnutého uznesenia o dôvode vzniku povinnej obhajoby s tým, že mu bol ustanovený (duplicitne) obhajca Mgr. Z. W., čo svedčí o tom, že konajúci zákonný sudca v čase svojho rozhodovania nemal dostatočnú znalosť obsahu trestného spisu. Tým, že jemu pôvodne ustanovený obhajca v rozpore s § 73 odsek 5 Tr. poriadku a § 72 odsek 2 Tr. poriadku nebol vôbec upovedomený o jeho výsluchu pred rozhodnutím o väzbe a ani nebol prítomný na jeho výsluchu, došlo týmto k zmareniu jeho práva na obhajobu a súčasne aj k procesnému pochybeniu okresného súdu. Dodal, že navyše má pochybnosti o tom, či vo veci konal a rozhodol o jeho väzbe zákonný sudca. Preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Krajský súd v Trenčíne potom, čo mu sťažnosť spolu so spisom bola dňa 14. decembra 2018 predložená ako nadriadenému súdu, rozhodoval dňa 20. decembra 2018 na neverejnom zasadnutí o podanej sťažnosti, pričom podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného je dôvodná.

Už úvodom musí krajský súd konštatovať, že hoci viaceré formálne aj materiálne podmienky pre rozhodnutie o väzbe obvineného G. Z. boli v posudzovanom prípade splnené, okresný súd však pri rozhodovaní zásadným spôsobom formálne pochybil do takej miery, že je nutné konštatovať,

že väzba obvineného nie je zákonná. Vo veci bola podaná dôvodne obžaloba pre skutok, ktorý aj podľa názoru krajského súdu vykazuje všetky formálne znaky (vrátane nevyhnutného materiálneho korektívu) žalovaného prečinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 156 odsek 1 Tr. zákona a existuje súčasne aj dôvodné podozrenie, že jedným z páchatel'ov tohto skutku a žalovanej trestnej činnosti je obvinený G. Z., ktorý aj v dôvodoch písomnej sťažnosti opakovane doznáva svoju vinu a pravdivosť jeho tvrdenia podporuje aj doposiaľ vykonané dokazovanie z prípravného konania (výpoveď poškodeného ako svedka, výpovede spoluobvinených a celý rad ďalších dôkazov). Okresný súd však pri rozhodovaní o väzbe obvineného nepostupoval procesne správne v súlade so všetkými ustanoveniami Trestného poriadku, upravujúcimi rozhodovanie o väzbe pred súdom, pretože opomenul upovedomiť predpísaným (vhodným) spôsobom v zmysle § 73 odsek 5 Tr. poriadku a § 72 odsek 2 Tr. poriadku o termíne a mieste konania nariadeného procesného úkonu - výsluchu obvineného pred rozhodnutím o jeho väzbe - nielen prokurátora, ale predovšetkým ustanoveného obhajcu (JUDr. F. N.), ktorý bol obvinenému súdom ustanovený ešte od prípravného konania bez toho, že by bolo jeho ustanovenie zákonným spôsobom zrušené. Táto skutočnosť evidentne vyplýva z obsahu trestného spisu (viď č. I. 27). Toto pochybenie okresného súdu, ktoré potvrdzuje skutočnosť, že najskôr rozhodol o ustanovení obhajcu Mgr. Z. W. obvinenému po vyhlásení napadnutého uznesenia, k čomu neskôr už ale formálne nedošlo (viď úprava sudcu na č. I. 355 na jeho rube), bolo porušené zákonné právo na obhajobu obvineného a má skutočne zásadný vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia okresného súdu o väzbe obvineného potom, čo bol odovzdaný na trestné stíhanie v predmetnej trestnej veci z Českej republiky. Absencia dodržania práva obvineného na náležitú obhajobu je navyše zvýraznená skutočnosťou, že u obvineného prakticky bola osobná sloboda obmedzená nepretržite po dobu od ukončenia jeho výkonu trestu odňatia slobody až do vyhlásenia napadnutého rozhodnutia o jeho väzbe. Je však potrebné uviesť, že nielen sudca, ktorý podľa platného Rozvrhu práce pre Okresný súd Trenčín na rok 2018 zastupoval v čase rozhodovania o väzbe obvineného zákonnú sudkyňu prehliadol, že obžalovaný má už ustanoveného obhajcu, ale aj dokonca sama zákonná sudkyňa prehliadla túto skutočnosť, čo vyplýva z obsahu jej úpravy na č. I. 348 trestného spisu. Krajský súd konštatuje, že vo veci zákonnú sudkyňu počas jej neprítomnosti zastupoval tak, ako už bolo vyššie uvedené, určený sudca podľa platného rozvrhu práce a teda vo veci nerozhodoval nezákonný sudca, aj keď je fakt, že konajúci zastupujúci sudca mal túto skutočnosť vhodným spôsobom zaznačiť v trestnom spise, resp. aj s tým oboznámiť samotného obvineného, u ktorého potom vznikli pochybnosti o tom, či vo veci konal a rozhodoval zákonný sudca.

Podľa § 73 odsek 5 Tr. poriadku veta prvá aj za bodkočiarkou predseda senátu (samosudca) alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, ktorý prevzal zatknutého obvineného, musí do 48 hodín a pri obzvlášť závažných trestných činoch do 72 hodín od jeho prevzatia obvineného vypočúť a rozhodnúť o jeho vzatí do väzby alebo ho prepustiť na slobodu; pritom postupuje primerane podľa § 72 odsek 2.

Podľa § 72 odsek 2 Tr. poriadku veta prvá až piata aj za bodkočiarkou konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie. Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera. O väzbe koná a rozhoduje súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, ktorý nie je pri vymedzení dôvodov väzby návrhom prokurátora viazaný. O sťažnosti proti rozhodnutiu súdu alebo sudcu pre prípravné konanie rozhoduje nadriadený súd. Pred rozhodnutím o väzbe musí byť obvinený vypočutý; o čase a mieste výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor, obvinený a jeho obhajca, ak je dosiahnuteľný.

O väzbe obvinenej osoby možno rozhodnúť (a túto osobu aj do väzby vziať a ponechať ju vo väzbe) iba pri náležite kumulatívne splnených všetkých zákonných podmienok a platných zásad (primeranosť a proporcionálnosť). Dodržanie práva na obhajobu je jednou z elementárnych, resp. základných podmienok pre rozhodnutie o vzatí do väzby obvinenej osoby, ktorým sa takto zásadným spôsobom vstupuje do jej osobnostných práv, garantovaných nielen Trestným poriadkom, ale i Ústavou Slovenskej republiky a platným Dohovorom na ochranu ľudských práv a slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Práve podmienka dodržania tohto práva je osobitne zvýraznená v zákonnej úprave § 73 odsek 5 Tr. poriadku a § 72 odsek 2 Tr. poriadku. V posudzovanom prípade bolo právo na obhajobu obvineného G. Z. zásadným spôsobom - nesprávnym postupom okresného súdu pri rozhodovaní o jeho väzbe - porušené do takej miery, že spôsobuje nezákonnosť vzatia obvineného G. Z. do väzby a jeho držania vo väzbe.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd musel podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a obžalovaného G. Z. podľa § 72 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku ihneď z väzby na slobodu prepustiť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.